

[Ministeren for offentlige arbejder.]

vidt gør ligt skal sørge for at få skaffet de indtægter, der svarer til denne udgiftsstigning.

Det er, som det alt er sagt, postsektoren, der viser underskud. For 1973-74 regner man med 170 mill. kr. i underskud her, og i 1974-75 ville det nå op på 450 mill. kr., hvis man ikke forhøjede posttaksterne, og det er jo ganske uacceptabelt. Det er sådan, at 20 pct. af dagbladsoplaget distribueres gennem postvæsenet, og mange af de mindre og vel økonomisk svage stillede blade, der distribueres på den måde, vil blive ramt, hvis man vil føre delomkostningerne helt op.

Det er jo rigtigt, som fru Inge Krogh sagde, det er Kristeligt Dagblad — det er også Land og Folk, hr. Fuglsang — og det er Information, det er Middelfart Venstreblad, det er en lang række af disse mindre og middelstore blade, som her får en lempeligere forhøjelse og en forhøjelse, som jeg tror muliggør, at disse blade kan tage den stigning uden at lide bladdøden ved det, altså kan indrette sig efter den meget moderate forhøjelse, jeg har foreslået.

En direkte og efter min mening uønsket støtteordning igennem statstilskud til disse blade, som vi jo ikke vil undvære, vil i alle tilfælde blive dyrere for samfundet, end hvis man går denne indirekte vej. Jeg ønsker, ligesom andre har sagt det her i dag, ikke en sådan direkte støtte til dagbladene fra staten.

Jeg må måske føje til, at den praksis, som vi har fulgt igennem, ja, det er århundreder snart, den praksis, vi også fører igennem med dette lovforslag, ikke blot er gammel tradition, men også er anvendt i alle vore nabolande. Vi har just drøftet det med kollegerne i de nordiske lande i Nordisk Råd, og de sagde, at de havde det på akkurat samme vis.

Man har i denne debat også været inde på spørgsmålet om sontring mellem disse fagblade — og det er jo et stort antal, jeg tror, der er 2.000 forskellige blade, der er fagpresse — og så det, vi plejer at kalde den kulørte presse. Det er da rigtigt, at en række af disse seriøse blade fra organisationer får en forhøjelse, men vil man ikke tage forhøjelsen dér, og vil man prøve på at skaffe en rimelig balance i postvæsenets samlede økonomi, ja, så skal man jo finde det andet-

steds. Derfor tror jeg, at disse organisationer kommer til at affinde sig med den forhøjelse, der er foreslået.

Man har sagt mig, at man må da kunne sondre imellem disse seriøse fagblade og den kulørte presse. Det har jeg drøftet med postvæsenet, og de siger mig, at det eneste grundlag for en sådan takstmæssig sontring, som postvæsenet har, er egentlig at veje bladernes udgivelseshyppighed og deres vægt. Det er det, man kan gå ud fra, og ikke hvilket indhold bladene har. Derfor er denne sontring imellem disse typer af blade for postvæsenet ikke mulig.

Nu er det jo ikke blot posttaksterne, der er steget; jeg tror, det var hr. Fuglsang, der var inde på det. Det er jo rigtigt, at en sporevognsbillet i København kostede 25 øre, da portoen for et brev var 20 øre. Nu sætter vi portoen på et brev op til 90 øre, men i dag er busbilletten jo oppe på 1 kr. 50 øre. Sådan kunne man jo tage en række eksempler, så der er ikke noget særlig odiøst i, at man lidt efter lidt prøver på at lade portoen også følge den prisudvikling, der har været.

Jeg skal ganske kort føje nogle få bemærkninger til til de enkelte ordførere. Det skal blive ganske kort, for forslaget egner sig bedst til et arbejde i udvalget.

Det er rigtigt, som hr. Normann Andersen sagde, at den undersøgelse, som forudsattes, sidste gang vi havde behandling af ændringer i postloven, og som er nedfældet i betænkningen, en undersøgelse af, hvor meget bladene skulle bære for at kunne bære selve udbringningen, ikke er færdig endnu.

Hr. Juul-Madsen havde et mere direkte spørgsmål til mig, som adskiller sig fra det, de øvrige ordførere stort set alle var inde på: spørgsmålet om betalingen af de forskellige ting, som postvæsenet bringer ud. Det var spørgsmålet om, hvorvidt jeg vil ændre den ordning, der blev indført under den tidligere regering, hvorefter alle tjenestemænd fik mulighed for at optage lån mod at oprette lønkonto i girokontoret. Det agter jeg at gøre på den måde, at jeg vil ændre den bekendtgørelse, der er sendt ud i forbindelse med loven.

I øvrigt kan jeg sige, at ordningen overhovedet ikke har virket endnu, fordi overenskomsten mellem Nationalbanken og pengeinstitutterne har gjort, at der ingen mulighed har været for en sådan långivning. Jeg